

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 7

Fylke: N. Trøndelag

Tilleggsspørsmål nr.

Herad: Harran

Emne: Skov

Bygdelag:

Oppskr. av: Olav Urstad

Gard: Urstad

(adresse): Gartland. sk

G.nr. 31 Br.nr. 182

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

- 1) Ein veit ikkji om noko sammann for sovare for.
- 2) Ikki anna um at ein skil mellom skov og buit.
- 3) Eg skov. Eg ska skova. Eg skov. Eg hi skani.
- 4) Døi i lia varst skov mykje nykla til for. Nest varst det mykla til hjelpe i vanskelige forår.
- 5) Omlag helle ragn er brukt til skov.
- 6) Kunner ein ordet skarskog, eller skarslass sa minn ein her helle ragn.
- 7.) Inga form av dette minn er kjend hu.
- 8.) Ikki helle hu sau og geit, men og hest fekk skov i vanskelige forår.
Nest når det leid på vinteren. Dei hadde då bort tid til å skava.
- 9.) Et kyr ram mjølka varst skave slandom saman med høgfjå og agn hant i slampar og sløye ramt vatten på. Det varst då brukt ein stamp å kva hu. Det kallast "å gje dem stampan". Skov av Olden var ikkje brukt.

- 9) Skar var rekna om lag sam kraftfors.
Det er også kjend at ein før finn gult smør
når ein brukar skar åt kyrne.
- 10) Å haugga og þágra skar var nemnt same
eit anna arbeid enn å haugge og þágra
red.
- 11) Det kallaast „ø varai skarskoji“
- 12) Det kallaast skar.
- 13) Ordet marka som gjenningsord kjemmer
ein ikkje her.
- 14) Skar vart hogge og kjægra heile vinteren.
Nåka særskild om langfredagen kjemmer
ein ikkje til.
- 15) Då borken som regel er frosen om
vinteren lauk ein ha skar i inn i
stava og tins han opp. Ein har
ein skar am olagen, og eit kan am
kruddane.
- 16) Berre tollekniv var brukt.
- 17) Ein saut og helt skarkjippen sine
minste handa i fangset. Ein hadde
kniven i høgre handa og skar med
han. Nåkom annan måte eittkj
kjend.
- 18) Ordet skarkål kjemmet ikkje.
- 19) Skarkjipper ligg raleg. Ein sker
med kniven.
- 20) Æden ein sker kallaast ein skarkjipp
når det er ein grame kjepp. Eller ei
skarkjij am det eit stykke som
ei klávri.
- 21) Borken kallaast skar. Det barkslykje
ein sker av med kvart knivskrag
kallaast i skarskjör.
(eit)

- 22) Alt ragn som hadde frisk bokt vart skavi.
Det vanlige var å bruke same lengd som vanlig buesverd. Naka vart høgd høgre enn så langt ein meter. Denne veden vart mykje i dei reistidle bokarannane sam ei i bruk her i bygda. Sæleg når det vart stikk eggbrøvel. Tauchi det gneista ikki av denne vedrørt.
- 23) Veden ein hen skavi av hallast skjevil
Ykkje naka anna.
- 24) Skaut skal helst ikki vera fæagraft.
Naka an veden lyt helst ikkje vera med.
- 25) Svare firmus under 22.
- 26) Under krigen vart det brukt skar
an dei som hadde skauskag (ragn). Va er det slutt med det.

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING
adr. NORSK FOLKEMUSEUM
BYGDØY